

Grossererne Grøn & Søn betalte altsaa de i sidste Colonne anførte Priser.

Ved Krigsministeriets Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 20de December 1866, som findes aftrykt i Rigsdagsstidenden for 1866—67, Tillæg B. Pag. 743—47, er der meddeelt Oplysning om den Maade, paa hvilken Beholdningerne af udenlandsk Klæde ere blevne realiserede.

§ Finantsloven for 1867—68 opførtes blandt Beholdningerne under Krigsministeriet.

Den 31te Marts 1867. Den 31te Marts 1868.

„Udenlandsk Klæde, som man har bestemt at sælge“ 90,000 Alen. ”

hvorved altsaa klart er tilkjendegivet, at Resten vilde som solgt udgaae af Beholdningerne i dette Finantsaar.

Slutteligen skal man henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at medens Ministeriet i Skrivelse til Statsrevisionen af 9de November 1867 (see Sammes Betænkning over Statsregnskabet 1864—66 Pag. 277) udtalte sig, som følger:

„Med Hensyn til, at Statsrevisionen fremdeles ønsker en Udtalelse fra Ministeriet om det paa Underkonto E. a. 1. bogførte Tab for Statskassen af ca. 238,500 Rd. ved Kjøbet af et Parti udenlandsk Klæde, maa man herved bemærke, at dette Klæde ved Brugen viste sig at være af den Besskaffenhed, at det under ordinaire Forhold ikke var tilraadeligt at anvende det til Hærens Besskædning, og da det desuden maatte besskrægtes, at det, ved at helligge i flere Aar, mere end det indenlandsk Klæde vilde være udfat for at bescæves, besskæmte Krigsministeriet sig til at sælge, hvad der var tilbage.“

anfører Landsthingsudvalget i sin Betænkning over Statsrevisionsberetningen for 1864—66 som Begrundelse til Indstillingspunkt 18, at Klædet bescændtes saa slet, at Krigsministeriet ansaae det urigtigt at bennytte det til Munderingsstykker, hvorfor dets Realisation blev bessluttet.

§ Denne Begrundelse er Ministeriets Udtryk „under ordinaire Forhold“ ikke gengivet; det udenlandsk Klæde, som man havde været nødsaget til at anskaffe saa hurtigt som muligt under en Krigsperiode, i hvilken den dansk Stat søgte at udvillie al mulig Kraft, var imidlertid væsentligt besskæmt til extraordinaire Forhold, hvortil det ogsaa for Størstedelen blev bennyttet, nemlig under selve Krigen. Det kunde derfor ikke ventes, at det resterende Parti af dette Klæde skulde kunne gjøre Besskæst, naar Fredsforholdene atter indtraadte, navnlig i Sammenligning med de udmærkede Stoffer, den dansk Hær modtager fra Usserød.

Det Tab, der blev Statskassen paadraget ved det oftmeldte udenlandsk Klæde, maa efter Ministeriets besskæmte Formening udelukkende tilskrives de Conjecturer, der hidrørte fra og fulgte paa Krigen.

Udvalget skjøner nu vel ikke rettere, end at det ikke er hævet over Tvivl, om Besskættningen angaaende Indkjøbet af det omhandlede Klæde er fattet under fornødent Hensyn til det virkelige Behov og den Virksomhed til Afhjælpningen af dette, som Usserød Klædefabrik maatte kunne udfolde. Ligeledes synes de af Ministeriet meddeelte Oplysninger, hvorefter Klædet er betinget leveret deels efter de meget strenge Betingelser for Levering til den belgisk Hær, deels